

T-03. Nagyhétfő

Kedves Szülők és Gyerekek!

Előzőleg már beszéltünk arról, hogy a **nagyhét** virágvasárnapkal kezdődik, és ezen a napon vonult be az Úr Jézus mint király egy szamárcsikón Jeruzsálembe. Most azt nézzük meg, mi történt a következő napon, tehát a hét 2. napján, amit mi hétfőnek nevezünk.

A hétfő nem jó név, mert ez arra utal, hogy a hétnek a feje, a kezdete. De tudjuk, hogy nem hétfőn, hanem vasárnap kezdődik a hét. Különben **a vasárnap sem jó név**, mert a „vásárnap” szóból ered, ami azt jelenti, hogy István király engedélyt adott, hogy azokon a helyeken, ahol templomok voltak, a templom mellett vásárt tarthattak. Így összekötötte a templomba járást a vásárokkal. Pl. orosz nyelven a vasárnap, *воскресенье* (voszkriszényje) feltámadást jelent. Ez már bibliai név, mert akkor támadt fel az Úr Jézus.

No, nagyhétfőn az Úr Jézus éppen a templomban tartott vásárt szüntette meg. Nemcsak István király kötötte össze a templomot a vásárral, hanem a zsidó nép is az Úr Jézus idejében, és ez nagyon rossz volt. Ez nem volt méltó Istenhez!

Olvassátok el a Márk evangéliumának 11. részéből a 11. versétől a 18. versig az Igét. Itt arról van szó, hogy virágvasárnap este Jézus Betániába, egy közeli faluba ment, de másnap, tehát hétfőn visszament Jeruzsálembe, a templomba. Ott azt látta, hogy „vásárt csináltak”. Juhokat, ökröket, galambokat adtak-vettek. Az Úr Jézus kiűzte őket onnan. Azt mondta, hogy Isten háza az imádság háza, *ti pedig rablók barlangjává tettétek azt*. Mert a vásár olykor csalással, egymás becsapásával jár együtt, ami méltatlan Istenhez és az Ő templomához. Ez bűn, és Isten mindenféle bünt gyűlöl.

Mindennek rendelt ideje és helye van. Mikor a gyülekezetbe megyünk, akkor nem az alvásnak van az ideje. A gyülekezetben az igehirdetés, ének és imádság alatt nem a beszélgetésnek, nem a rajzolásnak, nem a játéknak van a helye, hanem annak, hogy figyeljétek. Tanuljátok meg az énekeket, értsétek meg az igehirdetést. Ha nem értitek, utána kérdezzétek meg a szüleiteket. Később az Igére és az énekekre nagy szükségetek lesz az életben.

Nagyhétfőn még egy másik különös cselekedete is volt az Úr Jézusnak. Úgy olvastátok a 12-14 versben, hogy Jézus megéhezett, és egy fügefán nem talált egyetlen gyümölcsöt sem, és azt mondta a fügefának: *Soha örökké ne egyék rólad gyümölcsöt senki*. Másnap reggel, mikor ismét arra jártak, látták, hogy a fa gyökerestől kiszáradt. (Márk 11,20)

Mit tanulhattok ti ebből? Nemcsak az Úr Jézus, hanem pl. a szüleitek és a tanáraitok is keresik rajtatok a gyümölcsöt. A szüleitek nevelnek, sok mindent megtesznek értetek. Elmondják, hogy mit szabad, mit nem, hogyan kell viselkedni, elvárják az engedelmességet. Az a gyümölcs, ha megteszitek, amit mondanak a szüleitek, és úgy viselkedtek, ahogy ők szeretnék. A tanáraitok tanítanak, és az a gyümölcs, ha megtanuljátok, amit kell. Ennek később hasznát veszitek. Ha nincs gyümölcs, haszontalan lesz az életetek. Olyan lesz, mint egy kiszáradt fa, aminek semmi haszna. Biztos vagyok benne, hogy nem ilyenek szeretnétek lenni.

Tehát nagyhétfő nektek arról beszél, hogy az Úr Jézus is, úgy mint a szüleitek és tanáraitok, gyümölcsöt keres az életetekben. A templom megtisztításával pedig azt hozza tudomásunkra, hogy Isten közelében, akár a gyülekezetben, akár otthon, amikor az Ige hangzik, akkor az eszetek ne máson járjon, hanem az Igére, Istenre figyeljétek. Így lesznek majd gyümölcsöseitek.

Sok szeretettel:

Debrecen, 2020. ápr. 06-án (nagyhétfőn)

Apostol Imre (bácsi)